

Orsta 30 mars 1944.

Hon arviodsskaketyrar Gerh. Bunge
Götterdal

Takk for brevet. Sykkar av 20de dm.

Den fesemaskina var her kassert som gagnslaus,
og hadde ikke stort anna verdi enn brommardet, so
den maskina er ikke noko aa takke for.

Dit vilde ikke lene seg for meg aa sige ho
varstand att. Me kjøpte ei my med fi kriga, som
dengang kom oss paa Moes kt, endaa me fekk ho
taalfritt ein. Det er ei fin maskine, og med ei
slik maskine skynar ein fyret kva freeing er for noko.

Den gamle maskina de fekk er jo auk, unøyaktig
og svært for mye, ein far ett mygt belate av
kva freeing er for noko. Men ho er ganske god nok
til aa benna med for eleven, og byrer daa prinsippet
for freeing.

Fresemaskinen er mellom dei dyreste maskinene
for verketadindustrien. Ei god fesemaskine av
normal storleik kostar mellom 25 og 30 tusen kroner
fi kriga. Det hadde eg ikke raud til i 1932
og kjøpte difor ei brukt, som var kassert baa S.K.F.
i Göteborg. Det var flire maanedars arbeide aa faa
ho i god stand att, men ho kjenner ikke høg med
ei my maskine. Endaa ho er tungbaggd og ho ikke
finer for aa stylva. Ei god fesemaskine må vera

presisjonsarbeide, ho måa vera overlog nøyaktig frå aa gaa fint.

Eg skynar godt alle hø da t same aa striða med som eg byggdi. Byggdi set seg her paa troike paa alle vis. so eg mange gonger er i ferd med aa missa modit, eg er i alle høve vorte ein ringere menn, enn daa eg kom hit, for desse helvete smalige tuernærane her paa Sunnmør. Eg kaller det Misum-Mit.

Macken og mekanisk industria bid her under mangelen paa fagfolk og kunnskap. Dei gjer diffr ei god gjeving med skulen sykkar. Det eg venter ein god grand av, er fæk med talent og ginned for mekanisk arbeid.

Kjem de over elevar med gjornel, vilde eg vera takksam for aa paa prøva dem. All denne teoretiske skulehøk utdanningi i dette land, stikk ikke tre i det praktiske bid. Teorien er god nok, men her er jo fæk med verakey praktisk arbeidskunnskap.

Hunten far dei røype arbeidet ut av fingrene, eller so arbeides dei for unøyaktig. Tyskland har den største arbeidskultur, soenhene stond og høgt. Men ingen staa er der slike samining av teori og praksis som i Tyskland, men Tyskland var truleg tynt.

Takk her paa Sunnmør har ofte gjorned for arbeid, det synes mabel og tre industrien. Men dei fleste vi røype gjer sit beste uten dei arbeider for seg yalo.

Hær under kniven har det i Øresta røkse fram ein brenductu paa byggdi, dei drua trefat og boller og skjær. Det er bondegutiar som slind heime, og det er utrauklig har glinka dei er tre aa litt paa arbeidsgogn

og verktøy med dei mest preventive hjelperåd.

Dit som igjent stånd i bilf. er føkk med rognste
tje formenner og leidare, som hev praktisk rognste
og har vore ute og latt noko av det noko. Slike føkk
finnet her ikke. Her er ingen verkstadskulter, også jern-
industrien er my. Det eneste føkk hev, er kvar tje
ande og røg tje seg galv. Men dette er noko som følger
med denne tide.

Vårdsamt

Haugesund